

HANDDRUK

OP I-PAD MET FRANCISCUS:
KIJK! DIT IS MIJN KLOOSTER

Met o.a.

- ◆ Gouden Jan
- ◆ 3 maal diamant en 4 maal briljant
- ◆ Franciscaanse spiritualiteit in Herentals

4. UIT EERSTE HAND

4. Op Ipad met Franciscus

7. COLUMN

8. EEN HAND VOL

- 8 Een flashback van de voorbije 3 jaar; genomen vanuit bestuurshoek
- 10 Gouden Jan
- 12 60 jaar priester en afscheid als kapelaan (emeritus) Luk Wouters
- 13 3 maal diamant en 4 maal briljant
- 14 Cisco & Claire en D-Moed: een franciscaans inspiratiepakket voor het gezin
- 17 Gezegend door broeder Vuur

Minderbroeders kapucijnen van de Vlaams-Belgische provincie

HANDDRUK

Jaargang 51
nr. 3
september 2021

Redactie:

Mia Vanderhenst OFS
Pieter Pecceu OFS
Jan De Vleeshouwer OFM-Cap
Kenny Brack OFM-Cap
Stijn Demaré
Barbara Mertens

Hoofdredacteur:

Jan De Vleeshouwer
dvjan42@gmail.com

Werken mee aan dit nummer:

Gust Koyen, Klaas Blijlevens, Koen De Witte, Igor De Blicquy, Dorien Brosens, Rune Sprangers, Thibault Mertens, Chris Martens, Erica Vorselmans, Gabriël Ruffin

Contact:

Redactie Handdruk
Jan De Vleeshouwer
Ossenmarkt 14
2000 Antwerpen
e-mail: secretaris@vlaamsekapucijnen.bgc.be

Webstek:

www.capuchins.be

Handdruk verschijnt vier maal per jaar. Het is het contactblad van de minderbroeders kapucijnen van de Vlaams- Belgische provincie. Het heeft tot doel een handdruk te zijn naar familie en vrienden van medebroeders toe; om je op de hoogte te houden van gebeurtenissen en om je te doen delen in de franciscaanse spiritualiteit zoals wij ze trachten te beleven.

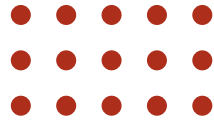
18

OP HANDEN

18 Franciscaanse spiritualiteit in Herentals
20 Cappuccino-avonden, een nieuwe start

WOORD VOORAF

Beste lezer,

Je hebt bijna een historisch nummer in handen! Nog net niet, want het nummer van december 2021 wil 'het historisch' nummer zijn en wel om de eenvoudige reden dat het in december het laatste nummer zal zijn van Handdruk als tijdschrift van de Vlaamse kapucijnen. Dit verdient al een kleine aanloop in dit nummer. Stopt Handdruk dan? Nee; helemaal niet! Het tijdschrift wordt zelfs beter, ruimer en meer gedragen; want Handdruk mag het tijdschrift worden van de franciscaanse familie van Vlaanderen. Dit besluit werd genomen op de bestuursvergaderingen van de kapucijnen en franciscanen van Vlaanderen. Eigenlijk was het tijdschrift al wat ruimer en dit weerspiegelde zich in de redactieraad die tot op vandaag bestaat uit OFM-Cap., OFS, YouFra en TAU. Het wordt alleen iets officiëler deze keer en OFM komt er bij. In het nummer van maart 2022, dat het eerste nummer van de nieuwe jaargang zal zijn, gaat deze switch in voege.

In dit nummer kom je weer allerlei franciscaanse wetenswaardigheden op het spoor, zoals 'Met Franciscus op iPad' en hoe we zo een 'Space4Grace' waarmaakten.

Of hoe br. Jan De Vleeshouwer en br. Luk Wouters het stellen nu ze hun priesterjubileum vierden en hoe 7 jubilarissen in Herentals gevierd werden.

Je krijgt, nu het provinciaal kapittel voor de deur staat, wat info uit het bestuur en hoe we naar dit kapittel toeleven.

Dat TAU niet heeft stilgezeten zal je bij het lezen ook opmerken.

In Meersel-Dreef gaat het er deemoedig aan toe onder de kandidaat vormelingen en hun helden Cisco en Claire en te Herentals is een avondje Cappuccino juist iets meer dan een kopje koffie om te drinken; we durven spreken over een stevige shot spiritualiteit.

En als we elkaar nog eens willen ontmoeten: allen naar Sint-Truiden want TAU organiseert er haar ontmoetingsdag.

Je ziet het, beste lezer, het wordt een nummer om je tanden in te zetten en nadien je lippen af te likken van puur franciscaans-literair genot.

Vrede en alle goeds!

Br. Kenny Brack

Gratis aangeboden!

Maar een vrije bijdrage
is altijd welkom!
Je kan overschrijven op
411-1061271-93
of IBAN nr.: BE98411106127193
van Kapucijnen in Vlaanderen
HANDDRUK
Ossenmarkt 14
2000 Antwerpen

OP IPAD MET FRANCISCUS

Auteur:

Stijn Demaré

Rubriek:

Uit eerste hand

UIT EERSTE HAND

OP I-PAD MET FRANCISCUS:
KIJK! DIT IS MIJN KLOOSTER

Steeds buiten verwachting

Het franciscaans belevingscentrum van Meersel-Dreef gooit de deuren open en verkent digitale ongebaande wegen: met hulp van Space4Grace wordt binnenkort een franciscaanse app gelanceerd waarmee je de verschillende themaruimtes van het centrum voortaan ook op je smartphone kan bezoeken. In dit artikel verkennen we hoe het opzet van deze app eigenlijk ook perfect aansluit bij de franciscaanse spiritualiteit en missie! De app kreeg dan ook de toepasselijke naam: "Op iPad met Franciscus".

Grensverleggende spiritualiteit

Het verhaal van Franciscus' bekeerling is er één van vele avontuurlijke omzwervingen vol innerlijke omwentelingen en worstelingen maar tegelijk ook leven gevende, broederlijke ontmoetingen. De radicaliteit waarmee Franciscus het evangelie wou naleven deed hem ongebaande wegen verkennen waarbij God zijn enige kompas was. Het was van meet af aan duidelijk dat zijn religieuze roeping niet aansloot bij het traditionele kloosterleven waar monniken hun hele leven binnen de

Franciscaans religieus leven breekt uit de kloostermuren

beschutte kloostermuren sletten. Hij wou broederlijk en zusterlijk doorheen de wereld trekken om Gods woord te verkondigen. Niet voor niets worden zijn volgelingen dus 'broeders' en geen monniken genoemd. Die broederlijkheid vindt Franciscus overigens ook terug in Gods schepping zelf wanneer hij de natuurelementen maar ook medeschepselen als broeder en zuster aanspreekt.

Het is in de oude teksten van Sacrum Commercium dat Franciscus aan Vrouwe Armoede de wereld laat zien en zegt: "Kijk, dit is mijn klooster". Zo worden dus de grenzen van het klooster verruimd: heel Gods schepping is voor ons een plek waar Franciscus ons uitnodigt om de evangelische boodschap te beleven en tegelijk ook voor te leven. Het woord 'klooster' gaat immers terug naar het Latijnse 'claustrum' wat afsluiting betekent. Voor minderbroeders worden die grenzen dus paradoxaal genoeg helemaal opengetrokken en krijgen de minderbroeders de opdracht om niet langer afgescheiden, maar vooral 'tussen' de mensen te leven.

Buitenstebinnen gekeerd

Maar hoezeer Franciscus de grenzen ook verruimde, toch had hij ook vaak de nood om zich terug te kunnen trekken. Vaak keerde Franciscus terug naar een kluis of een spelonk waar hij te midden de natuur voor enige tijd in eenzaamheid zich kon herbronnen en zijn leven wijden aan meditatie en gebed. De vele spelonken van de Carceri, Fonte Colombo, Poggio Bustone, ... zijn hiervan nog steeds stille getuigen. Deze spanning was reeds van bij het begin aanwezig toen Franciscus volgens het Fiorettiverhaal XVI zowel Clara als broeder Silvester vroeg wat hij nu het beste deed: kluzenaar worden of rondtrekkend predikant. Maar zelfs al vraagt God van Franciscus om zich te wijden aan een actief leven en al rondtrekkend te preken, dan nog hunkert Franciscus vaak naar een rustige plek waar hij zich volledig kan wijden aan gebed en stilte.

Als de buitenste kloostermuren worden gesloopt, dan is er des te meer nood aan een soort innerlijke muur waarachter je je kan terugtrekken en waarbinnen je aan je relatie tot God kan werken. Franciscus had een heel sterk gebedsleven en het verhaal van de échte vreugde laat ook zien dat die vreugde enkel te vinden is aan de binnenkant, in een soort innerlijk klooster. De quote die aan Franciscus wordt toegedicht vat het mooi samen: "De wereld is mijn klooster, mijn lichaam is mijn cel en mijn ziel is de kluzenaar daarbinnen."

Bron voor digitale pelgrims

Met de app worden de muren van het belevingscentrum ontsloten: via digitale wegen kan iedereen, waar dan ook, proeven van de spiritualiteit van Franciscus en Clara aan de hand van de thema's van de zes verschillende ruimtes van het belevingscentrum. Dat franciscaanse spiritualiteit ook een plek verdient in onze digitale wereld die meer en meer integraal ook deel uitmaakt van ons leven is eigenlijk een evidentie: ook de digitale wereld is ons klooster of

De wereld is mijn klooster, mijn lichaam is mijn cel en mijn ziel is de kluzenaar daarbinnen

kloostergrenzen zijn opengetrokken op heel de wereld

de app trekt het belevingscentrum open op de wereld, als voeding voor de ziel van de digitale pelgrim

met andere woorden een plek waar we worden uitgenodigd om 'tussen' de mensen te zijn.

De app is ook een middel om samen met de vele digitale pelgrims op weg te gaan: veel mensen surfen het internet of andere digitale kanalen af op zoek naar inspiratie en voeding voor de ziel. Deze app kan richtingwijzers bieden aan deze digitale pelgrims of een bron van levend water zijn onderweg.

Wanneer we dus 'op iPad met Franciscus' gaan, dan nodigt de app ons tegelijk uit om naar de binnenkant te treden. Naast meer informatieve stukken zal de app ons uitdagen, op een digitale manier, om de franciscaanse spiritualiteit te beleven en voor te leven vanuit een innerlijke kracht die we dagelijks moeten voeden. Door gebed, meditatie of reflectie die wordt aangeboden vanuit de verschillende thema's gelinkt aan de verschillende thema-ruimtes van het belevingscentrum, worden we via de app een soort digitale spelonk aangeboden waar we ons kunnen in terugtrekken om tot stilte en gebed te komen.

Goede verbinding maken

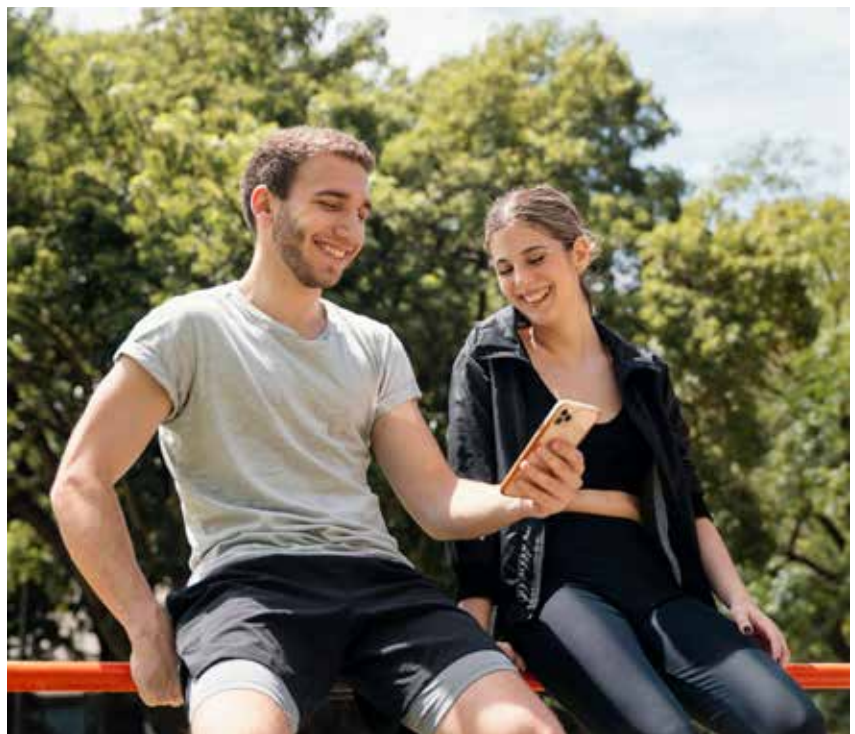
De franciscaanse app moedigt ons aan om een goede verbinding te maken en dat op twee verschillende vlakken. Enerzijds is er de verbondenheid met andere mensen telkens als we de franciscaanse spiritualiteit voorleven en broederlijk en zusterlijk tussen mensen

zijn. De app zal mogelijkheden bieden om zelf te getuigen of inhoudelijk te delen met anderen. Anderzijds is er de verbinding tussen onszelf en God via gebed en bezinning zodat we ons kunnen herbronnen en opladen. De app zal ons ook begeleiden in gebed, reflectievragen en franciscaanse online-bezinningen.

Ook wij worden dus uitgenodigd om in het spanningsveld

te gaan staan tussen het voorleven van de franciscaanse spiritualiteit naar anderen toe, maar tegelijk ervoor te zorgen dat de innerlijke kracht van waaruit we vertrekken gevoed blijft worden door gebed en meditatie. De app kan ons spirituele kompas zijn om ongebaande digitale wegen te verkennen en broederlijk ons een weg te zoeken doorheen die wereldwijde verbondenheid.

Via de app verbinding maken, opladen en begeleid worden in franciscaanse spiritualiteit met broeders en zusters wereldwijd en inkeren in mezelf

SOCIALE CONTACTEN

Auteur:

br. Jan De Vleeshouwer

Rubriek:

Column

Corona blijft de aandacht gaande houden. In het begin van juni werden er verschillende versoepelingen in het vooruitzicht gesteld. Daarbij werd de nood aan sociale contacten of geestelijke gezondheid voorgesteld als de reden. En ja; in onze christelijke traditie zijn de schepping en het verbond het fundament van onze sociale contacten.

Maar ook hier heb ik weer enkele kanttekeningen. Niet dat ik twijfel aan het feit dat de mens een sociaal wezen is. Maar er is toch een duidelijk verschil tussen “ik heb nood aan sociale contacten” en “wij hebben sociale contacten nodig”. Het verschil ligt in het onderwerp: ‘ik’ of ‘wij’. Als ik goed naar de verschillende uitspraken luister, dan meen ik dat er nogal sterk gedacht wordt vanuit het individu. Zeker, er wordt in het algemeen gesproken: de jeugd heeft behoefte aan het ontmoeten van leeftijdgenoten, enz. Maar ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het in feite gaat om: ‘ik’, één individu, heb nood aan contact. Bovendien waren er sociale contacten via sociale media. Dat wordt wel vergeten, maar het kan belangrijk zijn voor de toekomst. Is er iets verkeerd aan het zoeken naar contacten?. Ik durf niet negatief antwoorden, maar ik meen dat dit vanuit mijn franciscaans aanvoelen toch niet ver genoeg gaat.

Luisterend naar het verhaal over de broeder die de vasten niet kan volhouden en hoe Franciscus dan zijn vasten onderbreekt om de broeder te helpen eten, ontdek ik dat de andere belangrijker is dan ikzelf. Trouwens de uitdrukking ‘mindere’ broeder, lijkt mij ook te wijzen in de richting van ‘de andere is belangrijker dan ik’. In deze context kan ik ook verwijzen naar de eerste regelredactie waarin Franciscus de aandacht trekt op het “elkaar dienen en gehoorzamen” (1 RegMB 5,14). De andere moet niet alleen mij gehoorzamen, maar ik moet ook de andere gehoorzamen. Kortom, ik vind in de geschriften van Franciscus zowel als in de levensbeschrijvingen genoeg materiaal om te ontdekken dat er wel degelijk een verschil is met de gaande opvatting over sociaal contact. Daar waar in de huidige maatschappelijke context het lijkt te gaan om mijn verlangen naar sociale contacten, gaat het voor Franciscus niet om ‘zijn’ verlangen, maar om de nood van de broeder. Het gaat om het omzien naar elkaar (1RegMb 7,15).

Het is overduidelijk dat voor Franciscus de andere centraal staat in de sociale contacten en dat hij op die manier werkelijk de mindere is van de anderen. Ik vind het in ieder geval de moeite waard om er over na te denken. De coronacrisis doet bovendien de vraag stellen naar welke sociale contacten er mogelijk zijn? Gaat het om fysiek contact alleen? Ik betwijfel dit.

Auteur:

Kenny Brack

Rubriek:

Een hand vol

EEN FLASHBACK VAN DE VOORBIJE 3 JAAR, GENOMEN VANUIT BESTUURSHOEK

Van 6 tot en met 10 september komen een twintigtal broeders bij elkaar om de voorbije 3 jaar en 6 maanden te evalueren, de toekomst te plannen en een (her)nieuw(d) bestuur te kiezen. Dit 3-jaarlijks gebeuren noemen we een provinciaal kapittel. Voor jou als lezer van Handdruk is het misschien interessant om enkele topics te vernemen over wat gerealiseerd of voorbij is.

De voorbije 3 jaar stond de Vlaamse provincie onder leiding van br. Adri Geerts die minister-provinciaal was, br. Kenny Brack was vicaris-provinciaal, de brs. Luc Vansina, Marcin Derdziuk en Klaas Blijlevens waren raadsheren. Het was een triënaat dat overschaduwde werd door het afschuwelijk coronamonster dat heel veel lam legde. Anderzijds zorgde het hier en daar toch voor onverwachte doorbraken. Dit was dan weer het positieve aan de pandemie.

In zijn bestuursverslag aan de kapittelbroeders haalt br. Adri aan dat we een kleine broederschap geworden zijn in Vlaanderen, maar dat er beweging blijft inzitten.

Antwerpen is een volwaardige fraterniteit van Sint-Laurentius van Brindisi geworden (d.w.z. een internationale fraterniteit) en Meersel-Dreef is onderweg naar dit stadium. Er zijn nieuwe buitenlandse medebroeders gearriveerd en er zullen er nog arriveren. Op deze manier kiezen we ervoor om in de toe-

komst op 2 plaatsen actief en aanwezig te blijven. Zo hopen we in staat te zijn om de uitdagingen, die de toekomst brengt, aan te kunnen.

Onze provinciefraterniteit bestaat uit 27 plechtig geprofeste Vlaamse broeders en 1 eenvoudig geprofeste Vlaamse broeder. Uit andere provincies komen 5 broeders: er zijn 2 Poolse broeders, 1 Pakistaanse, 1 Congolese en 1 Indiase broeder. Tijdens dit triënaat stierven 12 broeders.

Met spijt in ons hart moesten we vaststellen dat we onze huizen van Ieper en Brugge niet meer konden bevolken. We hebben ze dan ook verlaten.

In de fraterniteit van Herentals is er niets aan het toeval overgelaten om de oudere medebroeders een goed verzorgde oude dag te bieden, zoals dag- en nacht verzorging. Het huis staat ook open voor andere oudere mensen. Zo woont er ook een broeder van een andere congregatie en hij stelt het er zeer goed. We kijken ondertussen

GOUDEN JAN

Auteur:

Mia Vanderhenst

Rubriek:

Een hand vol

Op 31 mei 2021 vierden de kapucijnenbroeders van Antwerpen het gouden priesterjubileum van broeder Jan De Vleeshouwer. Een viering waar we in Handdruk even bij willen stilstaan. We nodigden br. Jan uit en vroegen hem hoe hij de voorbije 50 jaar beleefd heeft.

Een opsomming van taken en verblijfplaatsen ga je in dit verslag niet vinden. Wie br. Jan kent, weet dat een gesprek snel richting Franciscus van Assisi draait. Nieuwe inzichten en inspiratie, die hem via studie worden aangereikt, worden door br. Jan gekauwd en herkauwd en wil hij graag met anderen delen. Enthousiast blijft hij er dan over doorpraten ... "Jan zit weer op zijn stokpaardje" horen we mensen soms zeggen!

Kunnen we de teksten, die u koos voor de eucharistieviering, als leidraad nemen voor dit interview?

Jawel; daar zit alles in! Het lijkt me een goed idee. Je vindt er mijn priester-beleving in terug zoals die de voorbije 50 jaar gegroeid en verdiept is. Op 31 mei 1971, de dag dat ik de priesterwijding mocht 'ontvangen' - 'was' ik niet plots priester ... ik ben het nog altijd aan het 'worden'. Ik krijg van God en ik

word uitgenodigd om 'door te geven' ... elke dag opnieuw ... met vallen en opstaan.

Bovenaan de teksten voor de eucharistieviering lees ik '50 jaar kapucijn-priester' ...

Natuurlijk! 'k Heb het moeilijk met de benaming 'priester-kapucijn'.

In 1964 legde ik professie af in de orde van de minderbroeders kapucijnen.

Als kapucijn ben ik priester mogen worden ... daarom kapucijn-priester. In mijn aanvoelen is dat heel betekenisvol. Het nodigt mij uit tot een franciscaanse beleving van het priester zijn/worden en dat kleurt mijn leven hoe langer hoe meer.

De eerste jaren bestond mijn priesterlijke opdracht vooral uit eucharistie vieren en sacramenten toedienen.

Het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) hebt u bewust meegemaakt als kapucijn ... en de eerste jaren na het Concilie als pas gewijd priester ...

Toen ik - als missionaris in Congo (1973-1988) - enkele maanden vakantie in België doorbracht, vertelde Paul Dewalheyens me dat de seminaristen hun creativiteit niet meer gebruikten. Hij schudde mij wakker en zijn uitspraak zette mij aan het denken! In de geest van het Concilie voelden wij aan dat het uitvoeren van riten (ritualisme) niet voldoende was ... dat er ook 'beleving' in de viering moet zitten. Dat was de creativiteit die hij bedoelde.

Als 1ste lezing koos u voor een stukje tekst uit het 'Testament' van Franciscus' (verzen 6-10).

De 1ste lezing heb ik gekozen omwille van 'ontvangen' en 'doorgeven' of 'uitdelen'.

In de eerste 5 verzen van het Testament benoemt Franciscus twee plaatsen waar hij God ontmoet: bij de melaatsen en in vervallen kerkjes. In de volgende 5 verzen voegt hij twee ontmoetingsplaatsen toe: priesters omwille van hun wijding en de eucharistie.

*(6) Daarna gaf en geeft de Heer mij
omwille van hun wijding
zo'n groot geloof in priesters [...]
dat ik tot hen mijn toevlucht wil nemen,
zelfs als zij mij zouden vervolgen.*

*(9) En ik wil niet op hun zonden letten,
want ik onderscheid Gods Zoon in hen:
zij zijn mijn heren.*

*(10) En ik doe dit
omdat ik lichamenlijk in deze wereld
van Gods allerhoogste Zoon zelf niets zie
dan zijn allerheiligste lichaam en allerheiligst bloed
dat zij zelf ontvangen
en zij alleen aan anderen toedienen.*

Niet alleen in het mooie en het goede rondom ons kunnen we God vinden en ontmoeten, maar ook in de werkelijkheid van alledag: in het verminkte, het bouwvallige, het zondige en het kleine (een stukje brood en een slok wijn). Franciscus onderbouwt dit niet met een theologisch betoog, maar vertelt het vanuit zijn gelovig aanvoelen en ervaren. Het gaat om ontvangen en doorgeven. Leert hij ons niet 'anders' kijken? Ja toch!

Een volgende vraag hoef ik br. Jan niet te stellen ... enthousiast vervolgt hij:

De evangelielezing komt uit het 17de hoofdstuk van het Johannesevangelie (verzen 9-21); het Hogepriesterlijk gebed dat - volgens Johannes - Jezus uitsprak bij het Laatste Avondmaal. Jezus bidt dat zijn volgelingen één mogen zijn: één van hart, één van geest en één in de Vader. Hij bidt dat ze 'bewaard' mogen worden en dat ze in Hem vreugde mogen vinden.

In de laatste verzen (41-53) van de 'Regel van de minderbroeders' van 1221 verwijst Franciscus naar die verzen van het 17de hoofdstuk van de evangelist Johannes. Bijna letterlijk neemt hij ze over; maar hij spreekt ze tot zijn broeders ... ook tot ons ... ook tot mij.

Waarom koos u voor deze tekst? Waarom is hij voor u belangrijk?

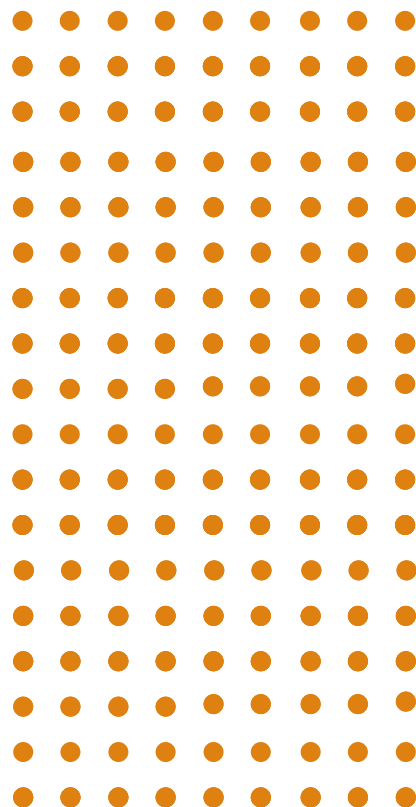
Een (kapucijn-)priester staat niet op zichzelf. De verbondenheid met de medebroeders, met de franciscaanse gemeenschap, met de Kerk, ... maakt mijn priester-zijn dieper.

Franciscus ontdekt zijn roeping wanneer hij het evangelie van de zending van de apostelen hoort. De zending die Franciscus ontvangt, dien ook ik ter harte te nemen: de Blijde Boodschap voorleven en uitdragen. In mijn verkondiging spreekt mijn roeping. Mijn kapucijn-zijn maakt het voor mij mogelijk een goed priester te worden. De wijding is een goddelijk geschenk: ik ontvang van God ... zijn genade kan groeien in mijn leven. Hoe meer ik in contact blijf met God, hoe beter ik priester kan worden ... in woord en daad ... vanuit een franciscaanse beleving van het evangelie ... met Gods genade.

Dank u wel, broeder Jan, voor uw enthousiast delen van uw franciscaanse beleving als kapucijn-priester.

Laat ons, samen met velen," danken voor het goede dat de Heer zegt en bewerkt in en door u".

Moge Franciscus u ook de volgende jaren blijven inspireren en u vreugde en vreugde schenken.

Auteur:

Kenny Brack

Rubriek:

Een hand vol

60 JAAR PRIESTER EN AFSCHEID ALS KA- PELAAN (EMERITUS) LUK WOUTERS

Juist zoals het vele andere dat steeds maar uitgesteld en verplaatst werd, kwam het er eindelijk van ... God danken dat br. Luk 23 jaar kapelaan mocht zijn in Meersel-Dreef, dankbaar voor wat is mogen zijn en daarom een periode dankbaar afsluiten en dit dan ook 'afscheid' noemen. Zelf was hij dat uitgestelde dankfeest precies vergeten, want hij sprak er niet meer over. Het feest dat volgens hem diende gevierd te worden was '60 jaar priester'. Dit was natuurlijk buiten de waard gerekend, want het feestcomité van het dankfeest kwam achter zijn rug opnieuw samen en nam de draad van de voorbereidingen terug op. Zo werd het een dubbel feest.

We kijken terug op een mooie dag.

In de voormiddag mochten we met 236 mensen samen eucharistie vieren in het Mariapark. In die viering, die werd voorgegaan door br. Luk zelf, waarin Jos Huybrechts de homilie deed, br. Kenny het orgel bespeelde, Kristina uit Litouwen de Kangelless beroerde, br. Igor als ceremoniarius optrad, Els lector was en Robbe, Vitor en Jurje misdienaar waren; laaide een vreugdevuur op van blijheid.

Na de viering schonk br. Luk aan ieder een gebedskransje van Pater Pio en daarna werd hij, door de fanfare van Meersel-Dreef, in stoet meegenomen naar onze 'esplanade' naast de kerk waar de zittende receptie doorging. Louis Pemen trad op als steward, want de coronamaatregelen waren nog steeds van tel. Frans Verheijen leidde alles in goede banen en gaf het woord aan burgemeester Marc Van Aperen, aan oud-senator en burgemeester Arnold Van Aperen en aan pastoor Bart Rombouts. Ze werden door br. Luk afzonderlijk bedankt.

Een groot woord van dank is gepast aan al de mensen die zich in het 'feestcomité' verzamelden en degenen die bijeen getrommeld werden om de receptie te verzorgen. Iemand zei: "je kan zien dat er een stevige 'ferm' achter de organisatie zit", wat eigenlijk waar is. Een goede samenwerking met Rien Aerts van de Zevenster leidde dit geheel in goede banen.

We hadden het idee dat br. Luk met volle overgave zijn feest heeft kunnen vieren en met een dankbare terugblik een streep kon trekken onder een periode met veel voldoening voor zijn leven als kapucijn-priester. Er breekt nu een periode van welverdiende rust aan.

We wensen hem 'Vrede en alle goeds' toe!

3 MAAL DIAMANT EN 4 MAAL BRILJANT

Auteur:

Gust Koyen

Rubriek:

Een hand vol

De voorbije zomermaanden was er heel wat te vieren bij de kapucijnenbroeders van Herentals! Liefst 6 medebroeders werden 60 of 65 jaar geleden priester gewijd - 1 broeder was 50 jaar geleden geprofeet. De medebroeders wilden dit niet zomaar laten voorbijgaan. Een mooie dankviering en een lekkere maaltijd ... veel herinneringen aan 'de dag van toen' ... een gezellig samenzijn ... ze kleurden de dag.

Een korte terugblik ...

Op 16 juli vierden wij het diamanten jubileum van de broeders Gerard Sergier en Toon van der Velden. 60 jaar geleden werden zij tot priester gewijd. Broeder Gerard kon er ongelukkig genoeg niet bij zijn. Op 15 juli was hij met spoed opgenomen in het hospitaal, maar 5 dagen later mocht hij weer naar huis komen. Op 22 juli hebben wij hem nog eens bijzonder in de bloemetjes gezet. Op die dag vierde broeder Leonard dat hij 50 jaar geleden zijn professie aflegde als Broeder van Schepers. Zo konden zij samen feest vieren.

Telkens hielden wij een mooie en feestelijke eucharistieviering, met daarna een aperitief en een feestmaaltijd. Het voorgerecht, uit eigen keuken, werd sterk gewaardeerd. Twee trouwe medewerkers van broeder Toon - Annie en Staf - schoven mee aan voor de viering. Iedereen leek zeer tevreden.

Op 5 augustus waren de medebroeders Walter Houtman, Aster Missiaen, Christiaan Van der Linden en Patrick Annaert 65 jaar geleden tot priester gewijd. Omdat broeder Christiaan Van der Linden niet thuis was, en

omdat broeder Aster Missiaen om 13.30 u. naar het hospitaal moest voor een controle-onderzoek, werd dit briljanten-jubileum uitgesteld tot zondag 8 augustus. Ook hier vierden wij dit met een plechtige, gezongen eucharistieviering. Daarop volgde een aperitief en een feestmaaltijd met een glaasje wijn. Samen met de coördinatoren en de verzorgsters was het feestmaal bijzonder goed verzorgd. Met de meeste dank daarvoor.

Op die dag vierden wij tevens de verjaardag van broeder Gerard Sergier. Hij heeft de gezegende leeftijd van 87 jaar bereikt. Proficiat, Gerard!

Het waren jubilea in de eigen kring, maar toch gezellig en geslaagd.

60 of 65 jaar (kapucijn)-priester ... proficiat!

Vele jaren van voorbeeldig en gedragen 'herderen' ... lief en leed delen met velen ... voorleven ... ieder met eigen talenten ... prachtig!

Mogen jullie blijven voelen en uitstralen: "Hij is het".

Ooit door een stem geraakt.

Ooit door een kracht bewogen.

Ontegensprekelijk.

En telkens weer herkenbaar.

Om levenslang te voelen en het uit te stralen: Hij is het.

(Kris Gelaude)

Auteur:

Kenny Brack

Rubriek:

Een hand vol

CISKO & CLAIRE EN D-MOED: EEN FRANCISCAANS INSPIRATIEPAKKET VOOR HET GEZIN

Wat is D-MOED?

Een gloednieuw catechesetraject voor gezinnen onderweg naar het Vormsel.

Om de weg van D-moed te gaan ... de weg van: carrière naar beneden ... daar is echt moed voor nodig. Maar eens je aan het afdalen bent, voel je deugd!

Dit ervaren 3 jonge gezinnen uit de Noord-Kempense gemeente Minderhout. Handdruk ging met hen in gesprek.

In ieder gezin woont een vormeling die catechese volgt in de pastorale eenheid Sint-Franciscus van Assisi, Hoogstraten-Rijkevorsel. D-moed is een deeltje van het vormselcatechesemateriaal dat de vormelingen aangeboden werd in het afgelopen jaar. Het inspiratiepakket bestaat uit 7 inspiratiekaarten die gelinkt zijn aan de 7 thema's van het franciscaans belevingscentrum van het kapucijnenklooster van Meersel-Dreef. De thema's geven hen inspiratie en tips of doe-opdrachten om met je binnenkant bezig te zijn of om kleine goede dingen te doen, geïnspireerd aan de kleine goedheid van Emmanuel Levinas.

De thema's zijn:

1. Vrede en alle goeds
2. Het Zonnelied
3. Ik zie jou, Jij mag er zijn
4. Eenvoudig leven
5. Angst en vertrouwen
6. Pelgrims en vreemdelingen
7. Het huis van de liefde

Aan het woord zijn Thibault Mertens en zijn mama Chris Martens, Gabriël Ruffin en zijn mama Erica Vorsselmans en Rune Sprangers en zijn mama Dorien Brosens.

En de tekenhelden van hun D-moed-pakket zijn Cisco en Claire die vanzelfsprekend ook aanwezig zijn, want in elk thema nemen ze de 3 gezinnen mee in hun verhaal.

Cisco en Claire zijn tekenfiguurtjes, qua naam afgeleid van Franciscus en Clara van Assisi en qua tekening vorm gekregen door de hand van Geert Rutten en geïnspireerd op de tijdsgeest en het beeld van de samenleving. Het meisje is een leuke blondine met lang haar en de jongen is een guitige deugniet die er ietsje bruiner uitziet dan Claire.

Thibault is de plezantste van de bende en al lachend en dol-lend bijt hij de spits af. Hij legt uit dat hij samen met het gezin

iedere week een themakaartje in de houten houder plaatst. De tekeningen zijn leuk en op de achterkant staat telkens een leuke opdracht. Thibault vindt nr. 4 (eenvoudig leven) het leukst. Zijn mama bevestigt het: "Het was een heel leuke opdracht voor heel het gezin toen we de kroon mochten maken en er onze talenten opschrijven". Thibault geeft toe dat hij zonder die oefening nog niet zo vlug ontdekt zou hebben wat hij voor een ander kan betekenen en ... het was plezant om op de kroon van een ander iets knaps en positiefs te schrijven.

Dorien, de mama van Rune pikt er onmiddellijk op in en geeft toe dat je met zo'n talentenkroon onmiddellijk ontdekt hoe anders je de talenten van ieder interpreteert. Rune en ik vonden dit enorm tof, zegt ze.

Rune bekijkt zijn mama goedkeurend maar voegt er in één adem aan toe dat hij de kaart

met de spiegel veel leuker vindt (nr. 3 ik zie jou, Jij mag er zijn). En op de vraag wat er dan zo leuk aan is repliceert hij gevat: "De spiegel van D-moed zegt mij dat ik positief mag kijken naar mijzelf en echt zien wat er goed is aan mij".

Ondertussen ligt Thibault bijna opgekruld in de zetel in een zalige lachbui en hij proest het uit: "Ja!!! Dat is zoals bij mama die graag heel lang voor de spiegel staat ... wat zou die spiegel allemaal zeggen tot haar?" Waarop mama Chris de andere mama's 'hulpzoekend' aankijkt.

De kinderen worden door mij herinnerd aan de oefening van 'bevestigend in elkaars ogen kijken'. Afwisselend doen ze het bij

elkaar en ... moeilijk dat het is! Al pratend ontdekken ze tegelijk hoe moeilijk het dan ook is, om te ontdekken dat God hele dagen lang bevestigend aanwezig is bij ieder van ons en hele dagen lang zegt: "Ik zie jou graag" ... zelfs al zie jij het leven donker en somber tegemoet en ben je vertrouwen kwijt: God blijft in jou geloven. Dit is de grote les die Franciscus ons meegeeft, want God is in alles!

Gabriël komt in het gesprek tussen en geeft aan dat hij veel deugd heeft gehad aan 'Het Zonnelied' en aan de uitleg over 'het gemeenschappelijk huis'. Hij en zijn mama wandelen graag in de weidse natuur en ze ontpopten zich als 'mooi-

makers' door rondslingerend vuil op te rapen. Dat af en toe eens doen, geeft je voldoening en goesting om het niet bij één keer te laten.

"De aarde mag niet verder opwarmen!" scandeert Rune. "Er moeten meer vuilbakken komen" zegt Gabriël. "En veel vlugger de fiets nemen!" stelt Thibault.

"Hoor je het Rune?" zegt mama Dorien. Waarop Rune overtuigend antwoordt dat hij iedere dag met de fiets van Hoogstraten naar Minderhout rijdt en altijd goed op tijd op school is ... zelfs met veel wind.

De 3 mama's knikken trots en bevestigend. Inderdaad, door die acties kunnen ze samen zorg dragen voor ons 'gemeenschappelijk huis' waarover paus Franciscus in zijn encycliek *Laudato Si'* spreekt.

Of de omgang met de thema's hen veranderd heeft?

Mama Dorien gaat er onmiddellijk op in. De thema's zetten ons aan om het gewone leven kritisch te bekijken. Zijzelf heeft ontdekt dat ze vlugger tevreden mag zijn met wat gepresteerd is en de lat niet telkens zo hoog moet leggen voor zichzelf en haar gezin.

Rune voegt eraan toe dat hij heeft ontdekt hoe je stil kan worden en bidden en hoe je in de stilte dankbaar een overledene aan God kan toevertrouwen ... een kaarsje branden is niet alleen sfeervol, maar brengt je ook bij God.

Mama Erica vindt dat het geheel van het pakket je een andere gewoonte doet aannemen. Ze voelt zich aangezet om al eens vlugger bij iemand langs te gaan om te zien of alles goed gaat.

Gabriël zegt dat Franciscus van Assisi hem geleerd heeft dat hij niet van alles nodig heeft om gelukkig te zijn.

En of er ook iets raars tussen zat, of één of ander opdracht die 'gek' was om te doen?

Thibault weet het onmiddellijk: "Ja; met dat vrede en alle goeds! Het zou toch raar zijn om dat morgenvroeg op de fiets te zeggen aan ieder die je voorbij fietst! Zie je mij al bezig: Ah, dag Rune: Vrede en alle goeds! Ze zullen nogal lachen met mij!" Op de vraag wat hij dan wel zou zeggen, zegt hij: "Yoo Rune". En blij dat hij was, toen hij van ons hoorde dat dit ook goed was, want ... zo had hij tenminste een goeiedag gewenst en de mensen niet sprakeloos voorbij

gefietst. 'Vrede en alle goeds' of 'Yoo' scheidt verbondenheid.

Wat is nu eigenlijk D-moed? Met die vraag sloten we het gesprek af.

Niemand van de kinderen had het inleidend blaadje, dat bij het doosje steekt, gelezen waar dit mooi opstaat. Tot groot jolijt van de mama's; die hielden hun lippen stijf op elkaar.

We bestuderen dan maar de tekening op de doos. Cisko & Claire die een berg afdalen die vol staat met 'pijlen naar beneden'. Samen dragen ze een pijl die ook naar beneden wijst.

"Het gaat over moed hebben" zegt Rune.

"Is het moed om van de berg af te komen" vraagt Gabriël zich af. Mama Dorien herinnert haar zoon Rune eraan dat omgaan met een deemoedig mens je altijd gelukkig maakt en dat dit niet zo is met iemand die altijd hoog van de toren blaast. Blijkbaar hadden ze beiden zo'n gesprek bij het kijken van de film 'De Titanic', want toen dat genoemd werd kon het thema op grote herkenning rekenen bij Rune. Inderdaad: een

deemoedig mens wil niet steeds 'omhoog' ... om meer te willen worden, meer te willen zijn, meer te willen zien. Een deemoedig iemand gaat de andere kant uit; hij gaat naar beneden.

"Niet gemakkelijk vandaag" schiet Thibault er plots tussen; maar hij vindt dat iedereen het moet proberen. Dat heeft D-moed hem geleerd.

Nadat ieder nog een beetje gek doet voor de camera van broeder Igor, begeven ze zich naar huis.

D-moed is een laagdrempelig maar diepgaand pakket voor het hele gezin dat beoogt om een golf van contente mensen aan elkaar toe te vertrouwen. Het zijn mensen die bereid zijn om carrière naar beneden te maken, mensen die elkaar zien staan, mensen waarvoor "vrede en alle goeds" een leidmotief is dat de dag opent en sluit.

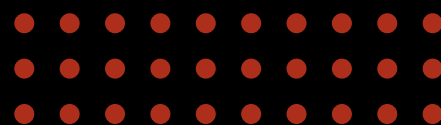
Het pakket is tot stand gekomen door de goede samenwerking en de wederzijdse steun van de pastorale eenheid van Hoogstraten-Rijkevorsel en het kapucijnenklooster van Meersele-Dreef.

Het doosje D-moed is op dit moment te verkrijgen op de pastorie van de pastorale eenheid Sint-Franciscus van Assisi te Hoogstraten. En de bijhorende website www.d-moed.be geeft bijkomende impulsen aan het pakketje.

Vormelingen en hun gezin worden uitgedaagd om in hun omgeving 'kleine goede dingen' te doen en ruimte te geven aan hun binnenkant.

GEZEGEND DOOR BROEDER VUUR

Auteur:
Stijn Demaré
Rubriek:
Een hand vol

Op 24 juni vierden we met zo'n 40 deelnemers het Sint-Jansvuur in de tuin van Hof Zevenbergen. TAU-vrijwilligers Geert Nicasy ging voor in deze vurige viering waarin eeuwenoude rituelen verbonden werden met het evangelieverhaal van Sint Jan.

De zomerse zonnekeer heeft als van oudsher mensen samengebracht om feest te vieren, meestal rondom een vuur. De wortels van een Sint Jansvuur reiken dus heel diep, tot aan voorchristelijke natuurfesten. Johannes de Doper staat als profeet symbool voor de overgang tussen oud en nieuw, als een figuur die een omwenteling aankondigt. Niet toevallig dus dat de zomerzonneward en Sint Jan samen gevierd worden.

De Sint Jansviering linkte de boodschap van de profeet aan de cyclus van de natuur, de seizoenen en ons eigen leven. We kwamen samen rondom oude Bijbelse verhalen, maar ook rondom Broeder Vuur door wie God ons zegende.

Auteur:

Klaas Blijlevens

Rubriek:

Een hand vol

FRANCISCAANSE SPIRITUALITEIT IN HERENTALS

Auteur:

Klaas Blijlevens

Wij, als kapucijnen van de Midden-Kempen willen, in en vanuit Herentals voor belangstellenden bijeenkomsten organiseren rond franciscaanse spiritualiteit. Velen van ons hebben honger naar diepgang en koesteren een verlangen om met gelijkgezinden in verbondenheid te leven. Ze zijn op zoek naar inspiratie om hun leven een positieve zin te geven. Hen willen wij de kans geven om te proeven van de spirituele rijkdom van ons geloof zoals dat door Franciscus van Assisi op een inspirerende wijze werd beleefd.

Daarom plannen wij in de komende herfstperiode enkele avonden met vooral een ge-

tuigend karakter hoe mensen hun christen zijn vanuit evangelisch-franciscaanse achtergrond beleven. Deze getuigenissen worden gegeven telkens op de eerste woensdag van de maand, dus op 6 oktober, 3 november en 1 december in onze kloosterkapel van 20 u. tot 21.15 u.

Wie nu reeds geïnteresseerd is, kan zich al melden op het email-adres van onze gemeenschap: kapucijnenherentals@gmail.com

De kapucijnen van Herentals,
Kapucijnenstraat 9, 2200 Herentals
014-22 28 21

CAPPUCCINO-AVONDEN, EEN NIEUWE START

Auteur:

Koen De Witte

De Cappuccino avonden nemen een nieuwe start. Daar de kapucijnen Brugge verlaten hebben, was er nood aan een andere stek. De nieuwe locatie en de aula van het Grootseminarie in Brugge openen dan ook heel wat perspectieven. Ruimere accommodatie, goede bereikbaarheid, parking. Dat geeft ons de uitdaging om de franciscaanse boodschap, die meer dan actueel is (Laudato Si' - Fratelli Tutti), aan een ruimer en breder publiek uit te dragen. Vandaar een boeiend programma met gerenommeerde sprekers over actuele onderwerpen.

Vrede en alle goeds; een boodschap van hoop

De schreeuw om de aarde, de schreeuw om de naaste. Actueel kan niet. De overstromingen

bij ons, de klimaatcrisis, de hongerstaking van de asielzoekers, de menselijke drama's in Congo, Syrië, Afghanistan, de nog steeds heersende dictaturen. Is er nog hoop?

Ja, die is er. Franciscus van Assisi gaf ons die hoop 800 jaar geleden met een eenvoudige boodschap: **Vrede en alle goeds**. Enkel wij als mens kunnen deze boodschap en hoop waarmaken. Daarvan zijn ontelbare getuigenissen niet alleen in het verleden maar ook vandaag. De Cappuccino-avonden, een beweging van vorming en duiding, geeft getuigenissen van hoop voor vandaag.

Eerste avond: dinsdag 21 september 2021

De Poverello, gids voor paus Franciscus

Inleider: Klaas Blijlevens, kapucijn

De huidige crisis is volgens onze paus Franciscus het directe gevolg van onze wil om over alles te heersen. Alleen een integrale ecologie (het heel eigen woord van de paus voor de huidige ecologische crisis) leidt tot gerechtigheid tussen de generaties.

In Fratelli Tutti werkt hij typisch franciscaanse thema's uit als universele broederschap, respect voor andersgelovigen en inzet voor vrede en verzoening. Het

vormt een prachtig tweeluik met zijn eerdere encycliek *Laudato Si'*, waarin de franciscaanse verbondenheid met heel de schepping centraal staat. In de slothoofdstukken van deze eerste encycliek wordt de paus zeer concreet: zijn praktische richtlijnen zijn het overwegen waard.

Franciscus sprak over broeder wolf, broeder sultan en moeder aarde die ons voedt en mooie bloemen groeien doet. De kwetterende vogels waren zijn zusjes voor wie hij preekte over Gods barmhartigheid. Hij was sterk gekant tegen superioriteitsgevoelens en vijanddenken. Hij streefde naar broederschap tussen alle mensen over alle grenzen van taal en religie heen. Hij was de Poverello, de kleine arme van het Zonnelied, die onze paus heeft geïnspireerd tot het schrijven van zijn twee belangrijke encyclieken.

Tweede avond: dinsdag 12 oktober 2021

Laudato Si: Beauvent, samen investeren in duurzame energie

Inleider: Paul Proot, Bestuurslid Beauvent

Het jaar 2000; enkele gezinnen uit de Westhoek delen het idee om met minder energie een volwaardig bestaan te leiden zonder aan luxe in te boeten. Zij vinden elkaar bij hun plannen om hun huis met ecologische materialen tot een lage-energie-woning te verbouwen. Bovendien willen ze zelf zorgen voor energie met zonnepanelen op hun dak en een windmolen in de tuin. Een kleine windturbine blijkt niet rendabel genoeg en daarom maken ze gelijkgestemden warm om mee te investeren in grotere windturbines.

Zo ziet Beauvent cvba op 21 juni 2000 voor het eerst het zonlicht en sinds 2005 leveren de twee windturbines van Beauvent te Nieuwkapelle groene stroom voor zo'n 1150 gezinnen. Beauvent is geboren! Beauvent past het coöperatieve principe toe om voor hernieuwbare energie (windenergie, zonnepanelen, warmtekrachtkoppeling) een maatschappelijk draagvlak te scheppen waar zoveel mogelijk mensen aan deelnemen en inspraak in hebben. Zo bieden we weerwerk aan de toenemende aantasting van het milieu.

Derde avond: dinsdag 26 oktober 2021

Fratelli Tutti: Verdieping van Franciscus' vernieuwing

Inleider: prof Ellen Van Stichel

Fratelli Tutti zet de vernieuwing die paus Franciscus begonnen was verder. Dat blijkt uit de inspiratie: na de patriarch Bartholomeüs voor *Laudato Si'*, heeft de ontmoeting en verklaring met de Egyptische hoofdimam niet alleen hem formeel maar ook inhoudelijk geïnspireerd voor deze encycliek. Daarmee beklemtoont hij dat de sociale leer niet enkel haar eigen bronnen heeft om te reageren op huidige situaties, maar ook van buitenaf geraakt en gevoed wordt. In dezelfde lijn zien we misschien te snel over het hoofd dat hij opnieuw naar lokale bisschoppenconferentie verwijst. Dat betekent dat hij hierin nieuwe dingen ziet om de sociale leer te verrijken, eerder dan dat die leer van bovenaf de lokale gemeenschappen zou moeten inspireren. Ook in zijn methode blijft hij dus trouw aan zijn focus op 'dialog' en 'ontmoeting'. Opmerkelijk hierbij is dat, hoewel de brief mede gesitueerd wordt in de context van de pandemie, hij dit maar één keer als een virus benoemt. De (nog) meer schadelijke 'virussen' zijn echter in dit verband diegene waarvoor we zelf verantwoordelijk zijn voor hun verspreiding, namelijk die van het 'racisme' en 'radicaal individualisme'. Maar er bestaat een vaccin: de liefde, die ons open doet staan voor de ander, en waarbij de ontmoeting niet langer louter confrontatie maar ook en vooral een verrijking.

De Cappuccino avonden, vorming en duiding, nodigen je uit op deze boeiende uiteenzettingen om je verder te laten inspireren in daden en woorden.

Wanneer: dinsdagen 21 september, 12 oktober, 26 oktober telkens om 19:30 u.

Waar: Aula Grootseminarie, Potterierei 72, 8000 Brugge

Met het openbaar vervoer: om de 10 minuten via lijn 4 (Station, Stadsschouwburg, St. Jozef, Koolkerke) of lijn 14 (Station, Stadsschouwburg, St. Jozef, Koolkerke). Afstappen aan J&M Sabbestraat. Daarna het Duienenbrugje oversteken om het Grootseminarie te bereiken.

Met de auto: rij Brugge binnen via de Dampoort - volg de Potterierei tot aan het Grootseminarie

Parking: in het domein is er parking met een capaciteit van zo'n 130 wagens.

Bijdrage: € 5 ter plaatse te betalen - inclusief drank en nota's

Inschrijven: via tauwest@telenet.be of Tau-West, Vrijdagmarkt 10 B 0201, tel 050 34 23 28

Meer info: www.tauwest.be

Met de steun en medewerking van Parochie Sint-Donatius Brugge en Eckerk Bisdom Brugge.

